

Fiskerihavne, vil jeg, som jeg tillod mig ved Iste Behandling af Finansloven at udtale, fremhæve, at det efter min Overbevisning i første Instans er fremspringende Møder i Havet, vi trænge til. Selv om vi anlægge Fiskerihavne, kunne de kun hjælpe paa et vist begrænset Omraade og kun være til større Nytte for søgaaende Fartøjer. Men langs hele vor Kyst vil Ungdommen og de ældre Folk, som blive hjemme, altid benytte de smaa Fartøjer. Det er en Fiskemaade, som har været anvendt fra Arilds Tid, og som vil vedblive at holde sig, og for de Folk ville Møder i Lighed med den ved Hirtshals være af overordentlig stor Betydning ved Landgang i uroligt Vejr. Jeg forstod ogsaa den ærede Minister saaledes, at det vilde blive taget under Overvejelse, hvor saadanne Møder burde anlægges.

Endnu skal jeg kun omtale et Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 67, der angaar en Bevilling paa 5,000 Kr., stillet af et Mindretal: "Til Udvalget for de samvirkende Jagtforeninger til Afholdelse af Foredrag i Provinserne samt til Tilvejebringelse og Offentliggørelse af Oplysninger om industrielle Forhold i Udlandet 5,000 Kr." Om dette Forslag skal jeg kun sige, at jeg der kunde stemme baade Ja og Nej, og at jeg derfor vil lade være at stemme. Jeg skal sige, hvorfor jeg staa saaledes. Jeg kunde stemme Nej til Forslaget paa Grund af den praktiske Erfaring, jeg har haft i Livet med Hensyn til Foredrag i Foreninger. Jeg har i en lang Række af Aar været Formand for en Landboforening, og for en 10—15 Aar siden indtil 30 Aar tilbage var det almindeligt, at Bestyrelserne i Landboforeningerne sørgede for Foredrag i Foreningerne og stafede Diskussion til Veje. Det gik udmærket, og Foreningerne udviklede sig, ja det gik fortrinligt. Men saa kom vi til den Periode, hvor det gjaldt om at faa Konsulenter og Sigt, og saa ved jeg ikke, om det var Fornemhed eller Indolens, der kom over Foreningernes Bestyrelser — ogsaa den, hvori jeg havde den Ære at være Formand — Faktum var, at den hidtil brugte Fremgangsmaade hørte op. Saa sagde man: Lad os faa disse Statsembedsmænd, disse af Staten lønede Folk til at holde Foredrag for os! Det gik en ganske kort Tid, men efterhaanden udviklede Forholdene sig til at man, ligesom man nu, naar man møder en Præst, der ikke er Ridder, tror, at han er vantro, mente, at naar man traf en Landbrugskandidat, der ikke var Konsulent, duede han ikke. Det vrimer jo rundt omkring af Konsulenter, dels højs officielle og dels saadanne, som faa disse 40 Kr. for at holde

Foredrag. Saaledes har det udviklet sig for Landboforeningernes Vedkommende, at man vel har Folk, der faa Pengene for at holde Foredrag, men Sammentømsterne ere i Reglen meget faatallige, og Diskussionerne ere delvis tarvelige, og i hvert Tilfælde saar man ikke stort andet at vide, end hvad man har læst i Forvejen i sit Blad, thi sikkert er det, at vore Bønder læse Blade, og Landoblade og forskelligt andet i den Retning. Vore Bønder ere i det hele taget ret godt med, saa at de ikke have saa stor Trang til alle disse udmærkede, velvønnede Foredragsholdere. Naar jeg slutter fra disse Forhold, antager jeg, at noget lignende gælder omkring mellem Haandværkere og industridrivende. Jeg kan fuldt ud slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse om, at disse Forhold vistnok trænger i allerhøjeste Grad til at tages op til Behandling, og for saa vidt er der alsaar ingen Anledning til at udvide dette Forhold nu ved at bevilge de 5,000 Kr. til den nævnte Forening, naar vi maaste næste Aar faa en anden Ordning, som jeg stærkt vil paakalde, thi jeg gentager det, som Forholdet er nu, gælder det væsentligt en Afgift af 40 Kr. pr. Foredrag til visse bestemte Folk, der staa i et vist, bestemt Forhold til de Styrelser, der ordne Foredragsturterne. Paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at jeg har Betænkelse ved at lade være at stemme for Forslaget, og min Betænkelse ligger nærmest i, at der er gjort et stort Nummer ud af, at der er blevet forlangt disse 5,000 Kroner. Det har staaet at læse i Blade, der særlig repræsentere Højres Anskuelse, at det vilde dog være for galt, om Lovgivningsmagten gav 5,000 Kr. til Folk, der ville ødelægge Samfundet. Dertil vil jeg sige, at det er mærkværdigt, at der virkelig endnu gives Højremænd, som absolut hver Formiddag til Frokost ved Læsning af deres Blade skulle sluges en hel Del Socialister, naar det dog ender med, at de, naar de komme ind i Marts Maaned, gylpe hele Kompagniet op igen, saa snart de trænge til et Balgkartel. Det er ogsaa mærkeligt under Tolddebatten at høre Højres industridrivende staa op og fortælle os, at det kan aldeles ikke gaa med en Toldlov, hvor man berøver dem Beskyttelsen, thi i Udlandet faa Arbejderne saa ringe Løn for deres Arbejde. Alting kan i Udlandet laves saa billigt, at det er umuligt, at den danske Industri kan bestaa uden en rigelig Beskyttelse. Det fortælle de os, og det med Udlandets billige Arbejdskraft er rigtigt. Der er ingen af os, der har rejst i Udlandet, uden at vi have set i de tykke Fabrikdistrikter og i Belgien, hvilken Glendighed der hersker